

1. BARK (16) *sb m*

bark (6), bårk (1); bark *Murm*, *SienLek* (3), *KlonWor*; bark : bårk *Mącz* (1 : 1).

sg G barku (1). ◇ A bark (1). ◇ pl N barki (3). ◇ G bark(o)w (1). ◇ A barki (7). ◇ L bark(a)ch (3).

Sł stp, *Cn notuje*, *Linde XVI – XVIII w.*

1. Górna część ręki od ramiennego stawu przy łopatce do łokcia; ramię; ręka; *lacertus*, *brachium* *BartBydg*, *Cn*; *humerus Cn* (14) : Albo iefli ták niemoże być obudzon/ tedy nábrác krowek [gzów] á podłóżywfzy iednę pod łufzczynę włoſkiego orzechá/ przywiązać dwie álbo trzy ná głowę wtył/ á ná myłzki [mięśnie] do bårkow po iedney *SienLek* 55; w tákowey przygodzie/ máią iey [kobiecie] nogi zwięzać ręcznikiem nád kolány tęgo/ a tákież bårki nád łokciámi *SienLek* 115v, 125.

Zwrot: »za barki pochwyć« [szyk *zmienny*] (2): Inter manus accipere aliquem, Zá bårki kogo pochwyć. *Mącz* 209a; Itárſzy lyn pochwyćił Przeorá zá bårki: Záčzęli Komedýą y dziwne fzárwárki, *KlonWor* 71.

Szereg: »ramiona i barki« (8): Ramiona y barki rozciągać *FalZioł* V 35; PRzecz natura człowieku ramiona dała y barki w rękach. Odpo. Aby był lińnieyfzy ku noſzeniu brzemion *GlabGad* D2, D2, D2v, D3 [2 r.], P [2 r.].

a. *Prawdopodobnie*: dolna część ręki od łokcia do dłoni; *lacertum*, *ulna* *Murm*, *BartBydg* (2) : *Lacertum*, der arm vom ellenbogen biſz zú der handt, Bårki od łokcyá áż do pákcyow [*lege: palcow*] *Ulna* idem. *Murm* 58; *BartBydg* 78b.

2. *Orczyk* (*drążek, do którego zaczepia się postronki dla zaprzęganía koni*) (1) :

Przysłowie: Nierowny frimárk/ konia dáć zá bark. *Mącz* 89c.

Synonimy: 1. łokieć, plecy, ramię; 2. orczyk.